

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.742/2017/7.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Lovas Tibor ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: dr. Kempf-Kocsis Edina kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adó ügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.216/2016/22. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.216/2016/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.779.900 (kétmillió-hétszázhetvenkilencezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes fő tevékenységi köre tetőfedés, tetőszerkezet-építés. Önellenőrzött és javított áfa bevallásaiban az A. Kft-től (a továbbiakban: A.Kft.) történt golyós vezetőhüvelyről, a T Kft-től

(a továbbiakban: T.Kft.) présről, fúrókról, élhajlítórol, acélmegmunkálóról, a B. Kft-től (a továbbiakban: B.Kft.) derékszögű vezetőről, vezető tartóról és golyósvezető egységről fogadott be számlákat, melyekre áfa levonási jogot kívánt alapítani. Ugyanebben az időszakban golyós vezetőhüvely értékesítésről állított ki számlát a felperes a L. Kft. (a továbbiakban: L.Kft.) részére. A 2013. IV. n.évtől előző időszaki csökkentő tételeket göngyölített.

A felperes tulajdonában három tehergépjármű volt, közöttük az ... forgalmi rendszámú Renault Master.

- [2] Az elsőfokú adóhatóság a 2013. IV. és 2014. I. n.évekre áfa adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzést folytatott le felperesnél áfa adónemben. A felperes fő tevékenységi körébe tartozó számlákhoz tartozóan nem tettek megállapítást.

Az egyéb gazdasági események kapcsán kapcsolódó vizsgálatot folytattak le a számlakibocsátónál, illetve kíséreltek meg lefolytatni, többször kértek és részben kaptak a felperestől iratanyagot.

- [3] A revízió adatai alapján az elsőfokú adóhatóság az ellenőrzött időszakra 27.799.000 forint áfa adókülönbözetet állapított meg, melynek egy része adóhiánynak, más része jogosulatlan igénylésnek minősült, továbbá 6.655.000 forint következő időszakra átvihető követelés különbözetet állapított meg. Az adóhiány és a jogosulatlan igénylés után adóbírságot szabott ki, illetve késedelmi pótlékot is felszámított.

- [4] Az alperes határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Indokolásában az érintett számlakibocsátókra nézve összegzően megállapította, hogy a szállítólevelek és a menetlevelek tanúsága szerint az ... forgalmi rendszámú jármű ugyanazon a napon és időben több esetben két különböző útvonalon közlekedett. A számlák teljesítési időpontja eltér a szállítólevelektől, amellyel megdől a szállítólevelek hitelessége.

A két negyedév áfa analitikájában a beszerzési számlák utoljára lettek lekönyvelve.

A számlakibocsátók, illetve iratanyaguk az adóhatóság számára nem voltak elérhetők, székhelyszolgáltatással lettek bejelentve, áfa bevallási kötelezettségüknek nem tettek eleget, vagy adóminimalizáló módon nyújtották be, személyi és tárgyi feltételekkel nem rendelkeztek, bevételeiket eltitkolták.

Az A.Kft. esetében még kiemelte, hogy szállítólevelei egyforma sorszámon lettek kiállítva, fő tevékenységi köre szakorvosi járóbeteg ellátás. Más szállítóleveleken nincs sorszámozás.

Az érintett árukra vonatkozóan rögzítette, hogy a felperes nem rendelkezett készletnyilvántartással. Az áruk ellenértékét nem-, vagy csak részben fizette meg.

Az áruk beszerzésének hiányában a felperes nem értékesíthetett az L.Kft. felé; ebben az esetben a felperes áfa fizetési

kötelezettsége az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. tv. (a továbbiakban: Áfa tv.) 55.§ (2) bekezdése szerint áll fenn.

- [5] Összegző értékelése szerint bizonyított a gazdasági esemény hiánya, mely olyan objektív körülmény, ami a kellő körültekintés vizsgálatát fogalmilag kizárja. Hivatkozott a Kúria Kfv.I.35.495/2014/6. számú ítéletére.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [7] Álláspontja szerint az alperes széles körű bizonyítást folytatott le. A felperes beszállítói ún. „hiányzó kereskedők”. Egyes képviselők ugyanazon a címen laknak. Több esetben ugyanaz a rendszámú jármű, ugyanazon a napon a szállítólevelek és menetlevelek szerint két különböző útvonalon közlekedett. Az értékesítési számlák teljesítési időpontja több esetben eltért a szállítólevél dátumától. Valamennyi társaság elérhetetlen, iratanyagot nem bocsátottak rendelkezésre, székhelyük székhely szolgáltatóhoz van bejelentve, áfa bevallást nem nyújtottak be vagy adóminimalizáló jellegűt. Mindegyik beszállító egyszemélyes társaság, a felperesnek értékesített áru beszerzését nem lehetett igazolni. Az alperes alappal jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli számlák hiteltelenek, a beszállítók az áruval nem rendelkeztek.
- [8] A szállítóleveleket azonos sorszámozása kapcsán kitért arra, hogy a szállítólevelek, mint a készletmozgás bizonylatai, a számvitelről szól 2000. évi C. tv. (a továbbiakban: Sztv.) 168.§ (1) bekezdése alapján szigorú számadású bizonylatok. A szállítóleveleket az ügyletek bizonyítékául a felperes csatolta, így annak mellőzésére nem kerülhetett sor, azokat az alperes helyesen vette figyelembe a bizonyítékok között.
- [9] A B.Kft., mint eladó részéről az adásvételi szerződést B. N. ügyvezetői jogviszonyának megszűnését követően írta alá. A T.Kft. által kiállított AM8SB97054058 sorszámú számlát nem az arra jogosult személy állította ki. A számlákat visszadátumozták, olyan adószámot tüntettek fel, amelyet még nem jegyeztek be.
- [10] Az adóhatóság az ügyre vonatkozó tényeket figyelembe vette, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékelt, így nem sérült a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 2.§ (3) bekezdése.
- [11] Az Áfa tv. és az Sztv. rendelkezései alapján az elsőfokú bíróság

arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a perbeli ügyleteket az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 1.§ (7) bekezdése szerint helyesen minősítette tartalmilag hiteltelennek, amit a felperes a per során nem tudott kétségesse tenni. Iratanyagát hiányosan mutatta be, nem minden dokumentumot bocsátott az adóhatóság rendelkezésére, még felhívásra sem. Áfa analitikájában mindkét vizsgált időszakban a perbeli számlákat utoljára könyvelték, a vételárát csak részben fizették ki; a B.Kft. és az A.Kft. felé több tízmillió forint tartozása van. Nem ellenőrizte, hogy a beszállító képviselőjében eljáró személyek rendelkeztek-e szabályszerű képviselői jogosultsággal, illetve azt is észlelnie kellett, hogy a T. Kft-től kiállított számlát visszadátumozták. A B.Kft. esetében a tartozás halasztásáról szóló dokumentum már az azt aláíró ügyvezető megbízatásának megszűnését követően keletkezett. A székhelyszolgáltatóhoz bejelentett címen a beszállítók gazdasági tevékenységet nem végeztek, onnan a felperes árut nem szállíthatott el. Arról mindenképpen tudnia kellett, hogy ugyanazon a napon a szállító jármű két különböző helyen nem közlekedhet.

- [12] A felperes előadása nyomán kitért arra, hogy nem volt indokolt a felperes vevőjénél, az L.Kft.-nél helyszíni ellenőrzést folytatni az adóhatóságnak, mert ezen értékesítés tekintetében a revízió a felperes terhére számszaki megállapítást nem tett. A felperesnek az áru tényleges beszerzését kellett igazolnia, amit a két évvel később vevőjénél megtartott helyszíni ellenőrzés - figyelemmel az áruk jellegére - már nem bizonyíthatott.
- [13] Az ügyvezető előadása és az L.Kft. részéről L. F. tanúvallomása az értékesítésre vonatkozó számlák, szállítólevelek, menetlevelek ellentmondását, hiteltelenségét nem tudta kiküszöbölni, mivel a számviteli bizonylatoknak önmagukban kell hitelesnek lenniük. Ezt a hitelességet nyilatkozattal, tanúvallomással utóbb nem lehet helyreállítani. A tanúvallomás szerint egyébként az L.Kft. a golyós vezető hüvelyeket meg nem nevezett megrendelőknél továbbértékesítette, a gépeket a gyártási folyamatban használta fel, a felperes beszállítóit nem ismeri. Erre tekintettel a tanúvallomás sem szolgált a felperes beszerzéseit alátámasztó további bizonyítékkal.
- [14] A perben becsatolt beszerzési és továbbértékesítési számlákhoz tartozó menetlevelek sem bizonyítják a gazdasági esemény megtörténtét, ellentmondanak az adott napi szállítóleveleknek, valótlán adatokat tartalmaznak, illetve a B. Kft-től történő beszerzésekhez menetlevelek nem kapcsolódnak.
- [15] További bizonyítás a vizsgált időszakot követő időszakra vonatkozóan a számlakibocsátó társaságoknál szükségtelen, mert a bevallásokból az adott termékek nem azonosíthatók, másrészt új

adóhatósági ellenőrzés a megszűnt cégekre nem folytatható le. A számlák kiegyenlítésének igazolásául csatolt főkönyvi kivonat sem bizonyítja a számlák maradéktalan megfizetését, illetve abból az is megállapítható, hogy egyes részteljesítés kifizetésére az adóellenőrzés megbízólevelének átvételét követően került sor.

- [16] A perbelit követő időszakra lefolytatott ellenőrzés alapján hozott adóhatósági határozatok a bíróságot nem kötik, mivel azok más tényálláson alapulnak, más bizonyíték alapján adták ki, és a számlakibocsátók közül is csak a T.Kft. az azonos a perbelivel.
- [17] B. N-nek közjegyző előtt tett nyilatkozata sem alkalmas a B.Kft-től kiállított számlához kapcsolódóan az alperesi tényállás megdöntésére. A közjegyzői hitelesítés a nyilatkozat tartalmát nem igazolja, és az is megállapítható, hogy B. N. itt sem tudta megnevezni, hogy a gépeket honnan szerezte be. Emlékezete szerint egy részét szlovák társaságtól másik részét magyarországi cégektől. További előadása szerint a B. Kft-nek akkoriban ő volt meghatalmazott ügyvezetője, ilyen meghatalmazás azonban nem állt rendelkezésre.
- [18] A felperes eljárásjogi hivatkozásai kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az ügyintézési határidő egy alkalommal meghosszabbításra került, az alperes a másodfokú határozat meghozatalára nyitva álló Art.138.§ (1) bekezdés szerinti 60 napos határidőt nem lépte túl. A határozat kiadása és kézbesítése közötti közel két hetes idő nem sérti a Ket. 4.§ (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot. A „késedelem” abból adódott, hogy a határozat Budapesten történt kiadmányozását követően annak kézbesítése az elsőfokú pécsi adóhatóság történt. Az sem sértette a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, hogy az adóhatóság különböző bevallási időszakokra több ellenőrzést indított, a felperes ezzel kapcsolatban konkrét jogszabálysértést nem is jelölt meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereseti kérelemnek megfelelően az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes által rendelkezésre álló bizonyítékokat rendre nem értékelte, ítéletét a másodfokú határozattal megegyező módon objektívnak vélt bizonyítékok felsorolásával támasztotta alá. Sérült a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) és 221.§ (1) bekezdése.

- [20] Az elsőfokú bíróság által bizonyítékként értékelt körülmények elfogadhatatlanok, mind az EUB ítéletei, mind az alperes 7006/2008. irányelve kapcsán. A cégek elérhetetlensége, iratanyagának rendelkezésre nem állása, adóminimalizáló bevallások benyújtása, a székhelyszolgáltatóhoz való bejelentés a felperes által nem befolyásolható körülmények, azokra ráhatása nem volt, azok nem alkalmasak az objektív bizonyítási kötelezettség adóhatósági teljesítésére.
- [21] A jogerős ítélet által értékelt egyes tények alaptalanok, mások pontatlanok (képviselők ugyanazon lakcíme, illetve a szállítólevelek azonos sorszámozása). A felperes már keresetlevelében vitatta, hogy a szállítólevelek az Sztv. 168. § (1) bekezdés szerinti szigorú számadási kötelezettség alá tartozó dokumentumok lennének, azonban erre vonatkozó indokolását az ítélet nem tartalmazza.
- [22] A szállítóleveleket érintően a felperes több bizonyítási indítványt is előterjesztett, melynek értékelése az indokolásban szintén nem jelenik meg. Arra, hogy miért tér el az értékesítési számlák szerinti teljesítés időpont és a szállítólevelek dátumozása, a felperes okszerű magyarázatot is adott és tanúval igazolta annak valódiságát. Hangsúlyozta, hogy a tanúvallomásokkal a felperes nem helyreállítani, hanem alátámasztani kívánta a helyesen megjelölt időpontok közötti eltérést.
- [23] Alaptalan volt a B.Kft. esetében az ügyvezetőre vonatkozó megállapítás is, hiszen vele már a felperes korábban kapcsolatban állt és az alperes is elismerte, hogy helytálló az az érvelést, miszerint az ezen cégekkel fennálló üzleti kapcsolatát követően az adott cégeknél bekövetkező változásokat nem kell nyomon követni és ennek alapján nem is találhatta gyanúsnak az említett céget.
- [24] B. N. folyamatos veszteséges cégalapításaival kapcsolatban a felperes az adóregisztrációs eljárás hibájára hivatkozott, mivel az adóhatóság folyamatosan engedélyezte az új cégek alapítását, holott ha eleget tesz kötelezettségének, nem fordulhatott volna elő, hogy felperes ilyen ügyvezetés alatt álló céggel kapcsolatba kerüljön. P. K. és Horváth G. J. is problémamentes személyként jelenik meg a mai napig.
- [25] Alaptalan az az ítéleti hivatkozás is, hogy a NAV Közép-magyarországi Hatósági osztály határozata a bíróságot nem köti, mivel ez a felperesnél folyt a 2014. IV. negyedévre és ahol a másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot megsemmisítette és új eljárás lefolytatására utasított azzal, hogy az elsőfokú adóhatóságnak objektív körülmények alapján kell bizonyítania megállapításait.

- [26] Alaptalan a jogerős ítéletnek a tudattartalom vizsgálatára vonatkozó megállapítása is, mivel a tudattartalmat csak abban az esetben nem kell vizsgálni, amennyiben az adott gazdasági esemény nem történt meg. Jelen esetben viszont a gépek, eszközök beszerzése megtörtént, azok fellelhetők, gyártási számmal beazonosíthatók. A tudattartalom vizsgálata minden esetben szükséges, amennyiben a gazdasági esemény megvalósult, de nem a számlákban szereplő felek között. Amennyiben az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően vizsgálja a bizonyítékokat a maguk összességében, úgy a felperes tudattartalmának vizsgálatára is szükség lett volna. Hivatkozott az 5/2016. (IX.26.) KMK véleményre, bemutatta az EUB gyakorlatát különös figyelemmel a C-446/15 Signum ügyben hozott végzésre, melyről hallgatott az elsőfokú bíróság.
- [27] Kifogásolta, hogy a felperes által indítványozott bizonyítás ok nélkül lett mellőzve, az elutasításnak az elsőfokú bíróság nem adta indokát. Összefoglaló táblázatot adott az ítéleti megállapítások, hiányosságok, illetőleg az álláspontja szerint figyelembe vehető tények összevetéséről.
- [28] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta kiemelve, hogy az elsőfokú bíróság megállapításai iratszerűek és okszerűek voltak. A bizonyítási indítványok irreleváns adatok beszerzésére irányultak, azokat az elsőfokú bíróság jogszerűen utasította el.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [29] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [30] A Kúria a Pp. 272.§ (2), 275.§ (1) és (2) bekezdéseinek megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok szerint, a rendelkezésre álló adatok alapján vizsgálhatja felül. Az adatok kérdését a Kúria a felülvizsgálati kérelem bizonyításra vonatkozó előadásainak keretei között önállóan is értékelte.
- [31] A bizonyítékok körének meghatározása során az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta a Pp. 4.§ (1) bekezdését, mely szerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. Döntésénél helytállóan volt figyelemmel arra, hogy a hivatkozott adóhatósági határozat más időszakra, részben más számlakibocsátókra keletkezett.
- [32] Az Áfa tv. 127.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az áfa levonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele az ügylet tanúsító számla. Ennek

kötelező adattartalmát az Áfa tv. 169.§-a határozza meg. A felperes, mint az Sztv. hatálya alá tartozó gazdálkodó által befogadott, könyvelésébe és az áfa analitikába beállított, áfa levonási jog tárgyi feltételeként kezelt számlával szemben alapvető követelmény, hogy megfeleljen az Sztv. 15.§ (3) bekezdése által definiált valódiság elvének: a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállók által is megállapíthatóknak kell lenniük. A „kívülállók” kategóriájába beletartozik mások mellett az adóhatóság és a bíróság is.

- [33] Amennyiben a számlában szereplő adatokra nézve megvalósul az Sztv. szerinti valódiság elve, a számla hiteles, alapítható rá áfa levonási jog. A kívülállók számára való azonosíthatóság azonban csak írásbeliségen kell alapulhat, szóbeliségre - így tanúvallomásokra - nem lehet a számvitelt-, és így az áfa levonási jogot alapítani. A számla kiállítás alapjául szolgáló gazdasági esemény megvalósulása kapcsán a tanúvallomások alkalmasak lehetnek a számla egyes adatainak megerősítésére, vagy éppen kétségesse tételére - alperes maga is ennek megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást -, de a tartalmi hiányosságok pótolására nem (pl. Kúria Kfv.V.35.540/2012/7., és Kfv.I.35.807/2013/5. számú ítéletek). A számla tartalmi hitelességének igazolására, így a vitatható tanúvallomások cáfolatára is, a számlán kívüli okmányok, különösen a szigorú számadásúak alkalmasak.
- [34] A perbeli számlák tartalmi elemei kapcsán a valódiság elvének érvényesülésére komoly kétségek merültek fel, pl. szerződés megkötése, pénzügyi teljesítés, szállítás. A felperes hivatkozásával szemben a 261/2011. (XII.7.) Korm. rendelet 22. § (4)-(5), és 33. § (3) bekezdése alapján mind a fuvarlevél, mind a menetlevél szigorú számadású okmány, melyeket a szállítások során esemény szerűen kell vezetni. A felperes mind szállítólevelekkel, mind menetlevelekkel rendelkezett, azok egymást kizáró tartalmát nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Ez az ellentmondás is okszerűen vezet az ügyletekhez tartozó számlák tartalmi hitelességének megkérdőjelezéséhez, amit tovább erősítenek a szerződő partnerek képviselőjében mutatkozó hiányosságok, az A.Kft. profil idegen tevékenysége, a pénzügyi teljesítés teljes, vagy részleges elmaradása. Ezek olyan körülmények, amelyekre a felperesnek a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, a kiutalás előtti áfa ellenőrzések elvégzésének elősegítéséről szóló 7006/2008. (AEÉ 12.) APEH irányelv alkalmazása esetén is lett volna ráhatása, illetve ellenőrzésük az EUB gyakorlatában is az adózótól elvárható ésszerű intézkedések körébe tartozik. Mindezek akkor is cáfolják a gazdasági események megvalósulását, ha figyelmen kívül maradnak a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott cégek elérhetetlenségére, iratanyaguk hiányára, adóminimalizáló bevallásaikra, a cégvezetők veszteséges cégalapításaira vonatkozó

megállapítások.

A beszerzések bizonyítottságának hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan tekintett el a felperes állított vevőjénél, az L.Kft-nél lefolytatandó helyszíni szemlétől.

[35] Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a valódiság elve mentén elvárható követelményeknek megfelelően folytatta le, részletes indokolással mellőzte a felperes bizonyítási indítványait, a szigorú számadású bizonylatokra vonatkozó indokait a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben megjelöltette. A bizonyítékok felülmérlegelésére rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség, kivéve akkor, ha a jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozza meg. Ilyen, jogszabályhellyel alátámasztottan jogsértés azonban a felperes felülvizsgálati kérelme nyomán nem volt kimutatható.

[36] Az EUB C-446/15. számú, Signum ügyben hozott végzés valóban nem jelenik meg nevesítetten a jogerős ítélet indokolásában. Mivel azonban a Kúria már több ítéletében (pl. Kfv.I.35.544/2017/5., Kfv.I.35.546/2017/5.) megállapította, hogy a döntés nem változtat a realizálódott gazdasági eseményekre alapított áfa levonási jog gyakorlása kapcsán követendő eljárás szempontjain, a hivatkozás elmaradása nem eredményezett hatályon kívül helyezésre okot adó jogszabálysértést.

[37] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatokból logikai ellentmondásoktól mentesen következtetett a gazdasági események hiányára, és utasította el a felperes keresetét. sem sérült sem a Pp. 206.§ (1), sem a 221.§ (1) bekezdése. Erre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[38] *A kívülállóak számára való azonosíthatóság számviteli elvének való megfelelés írásbeliségen alapulhat. A tanúvallomások alkalmasak lehetnek a számla egyes adatainak megerősítésére, vagy éppen kétségesse tételére, de a tartalmi hiányosságok pótlására nem. A számla tartalmi hitelességének igazolására, így a vitatott tanúvallomások cáfolatára is, a számlán kívüli okmányok, különösen a szigorú számadásúak alkalmasak.*

Záró rész

[39] A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes

alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

- [40] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.
- [41] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a felperes indítványára tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. október 18.

**dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**